

CLEVELANDSKA AMERIKA

NEODVISEN LIST ZA SLOVENEŠKE DELAVCE V AMERIKI.

ST. 72. NO 72.

CLEVELAND, OHIO V PETEK 8. SEPTEMBRA 1911

VOL. IV.

Mestne novice.

V kratki dobi smo zgubili družega na-debudnega mladeniča v naši nasel-bini. Louis Lauscheta ni več med živimi. Večletna not-ranja bolezen je vzela mlado življenje.

Dobri dve leti ste prete-kli od kar je legel v hladni grob ranjki Louis Lausche, znan po celih clevelandskih naselbinah, znani po širih ameriških slovenskih naselbinah. In sedaj mu je sledil k Večnemu počitku najstarejši sin — Louis. Neizprosna smrtna kosa se ne ozira na tu-gro roditeljev, zapašene mate-re, na klice in prošnje sorod-nikov. Nemilo zaveje smrtna kosa po mladih četvrticem ter jo pokosi, da pade ovila na tla. V raski mladosti, ko se mu je začelo odpirati zlato življenje je podel žrta smrti, padel v tisočerih zlatih nadah rodite-ljev in sorodnikov. Ni ga žal-venca v Clevelandu, ki ne bi počnal rodbine Lausche, pri kateri je smrt ugrabil starijega sina Louisa. Stotine ro-sničes kaže na spoštovanje in ljubezen do umrlega.

Ranjki Louis je bil star de-vetnajst let in poi. Bolehal je na notranji bolezni dalj-časa. Sed si je zdravja iskat v California k svoji teti, odkoder je pozneje odpotoval v Denver, Colo. Nekoliko boljši se je vrnil domov v naročje matere, toda korenina bolesti ki se je ugnedila v mladem srcu, je rastla in konečno izpodkopal lepo stavbo. Odšel je tja, kamor nam je vsem namenjeno.

Za siromaka Fr. Šmuka v Claridge, Pa. je darovalo new-brško društvo sv. Alojzija velikodušno sveto \$5.00, in se uredništvo imenuje reče srečno zahvaljuje društvenikom. Nadalje so darovali Anton Ahčin \$1.00 in Ant. Gregorčič 50c, skupaj dosedaj \$18.70. Prosimo!

Pri prvotnih volitvah za župana v Clevelandu je zmagal Newton D. Baker, ki je dobil nad 17.000 glasov. Na republikanski strani je pa dobil Frank Hogen nad 10.000 glasov. Ta dva bodoča torej v jeseni se potegovala za župansko mesto. V 23. vardi je dobil Ed. Haserodt 68c glasov, in njegov nasprotnik Wm. Lechner 344 glasov, kar je častno število za Lechnerja. Če ne bi o-stala večina Slovencev pri volitvah doma, ker se niso dali pravočasno registrirati, tedaj bi Haserodt komaj prodrl. Od Slovencev je pa treba zahtevati, da se pridno udeležujejo sej političnega kluba, kjer bodo doobili nadaljnje politične zavednosti in lahko prihodnjici odločevali v politiki.

Pri fair sv. Vida se je pri-čel zadnjo nedeljo semenj (fair). V nedeljo kakor tudi na-delavski dan je bil fair tako dobro obiskan. Igrala je sl. godba pod vodstvom F. Butala. Ves čas je igrala tudi tom-bola in marsiklo je šel domu veselega obraza, obložen z mnogimi dobitki. Ker pa niso bili vsi zadovoljni, ker niso mogli kupiti zadostno število srečk, je pripravljalni odbor sklenil, da priedi v nedeljo, ob to zvečer veliko tombolo, katere se bodojo lahko vse ude-ležili. ker bo nad 100 dobitkov, in sicer krasnih dobitkov. Vsak večer se kupujejo lahko tiketi pri vstopu v šotor ali pri bla-gajniku. Ker v soboto ne bo tombole, je vsestransko pre-skrljeno za druge zabave. Neko-naj ne zamudi te prilike; naj prispeva vsak po svoji mo-ci za zgradbo nove šole. Kdor sedaj daruje, pozneje ne bo treba, in poleg tega dobti še deliko dobitkov.

Ves čas je obilo zabave na fairu in ljudstva se vse tare. Upamo, da bo v financijskem oziru fair prav dobro uspel. Torej ne pozabite na nedeljo, ko je zadnja prilika za prispevki.

Zalostna je bila smrt ro-jaka Johna Zakrajska. V pon-deljek na vse izgredaj zjutraj se vam dočakoval za novo člo-

Dopisi.

Rojaka John Branisela iz Barbertona je usmrtila električna žica. Bil je takoj mrtev.

DVA V NEZAVESTI.

Barberton, O. Cenjeno uredništvo:

Zalostno novico imam spo-ročiti v list. Bilo je v ponde-ljek 28. avg. zvečer, ko pride mladenič Jernej Braniseli, star 23 let domu od svojega vsakdanjega dela k svoji sestri Neži Kranjc, pri kateri je stanoval. Ko je bila večerja gotova, se je podal v klet z namenom, da popravi svoji sestri čevlje. Sel je po stopnjicah in prijet za električno luč, ki je visela na dolgi žici. Hotel je narediti svetlobo, da si pošče nekega orodja, katerega je potrebo-val za popravo ževljev. A v istem hipu, ko je prijet za luč, je razsvetljiva v celi hiši ugastiila. Njegove sestre Neža, Ivana in svak Anton Krans so bili v istem času zgorej v ku-hinji niz hudega slutev. Komaj pa ugasne luč, že leti sestra Neža v klet mislec, da se je njenemu bratu kai hudega pri-petilo, ker ni bilo nikakega glasu. Se ni bila popolnoma dolni, že vidi brata, ki leži na tleh in v rokah mu gori luč, a ob-jednem tudi roka. Prestrašeno pokliče Neža svojega moža Antonia, naj gre pomagati, ker Jernej gori. (Seveda takrat je bil mladenič že mrtev.) Po-tom pa je hitro sama skočila k bratu in ne zmenec se za nevarnost je prijela za električno žico, da jo ležecemu bratu iztrga iz rok. Kako hitro se je pa dotaknila žice, je že ležala v nezavesti poleg svojega brata; toda takoj potem je bil na mestu ujen mož Anton, ki se skloni nad svojim sva-kom, da ga reši. (Zene ni videl, ker je bila tema v kleti.) Komaj pa je dvignil svaka, je tudi Antonia prijela žica okoli vrata in ga vrgla onemotjena na stran. Sreča v nesreči je bila da ko je soprog padel v nezavest, da je v istem trenutku potegnil za seboj tudi žico ki se je odtrgal. Ako bi se to ne zgodilo, bi bili vsi trije mrtvi. Sestra in svak sta prišla k zavesti. Sestra je opečena na prstih, kjer je žico držala, svak pa na vrati.

Ranjki Jernej Braniseli je bil doma v Dolenji vasi, št. 42 po-šta Cirknica pri Rakeku. Tu-kaj zapušča sestro Ivanku, se-tru Nežo omoženo Kranjc in sestro Frančiško, omoženo Štagar, v starem kraju, po o-starele starše. Ranjki je spa-dal k društvu sv. Jožeta, št. 110 K. S. K. Jednote, kamor je prestopil pred nekaj meseci. Društvo sv. Jožeta mu je pri-redilo krasen pogreb, katerega so se člani polnoštevilno ude-ležili. Pogreba se je udeležilo tudi žensko društvo Šreča Mari-jinega, št. 111 K. S. K. J. Po-greb se je vršil 31. avg. z mašo. Po maši je pa župnik Rev. Vitus Hribar naredil lep govor. Hvala mu!

H koncu mojega poročila pa še enkrat kličem: Dragi pri-jatelj, sveti naj ti večna luč da se vidimo na drugem svetu nad zvezdami. Sorodnikom pa naše sožalje.

Jos. Podpečnik.

Listnica uredništva.

Prav lepo prosimo vse one dopisnike, katerih dopisov niso mogli danes prihoditi, da počakajo do prihodnje številke. Ponosni smo, ker nam naroč-niki posiljajo toliko dopisov, kar je znamenje, da se za lisi-zamajajo.

Iz delavskih krogov.

Poročila iz raznih naselbin, ka-ko se dela. Kako je v pre-mogovih rovih in to-varniških mestih.

CASI SO SLABI.

V Milwaukee, Wiss. se dela-ja slabo. Mnogo delavcev je bilo že nekaj mesecev brez dela, in sedaj v trumah zapuščajo mesto.

V Racine, Wis. se še precej dobro dela. Dela se v tovarnah avtomobilov in raznega orožja.

V Kenoshi, Wis. se dela slabo. Kdor ima delo, dela samo 3 dni v tednu. Delo je zadnje čase tukaj popolnoma za-ostalo.

V Chicago, Ill. je slaba z de-lom, posebno na West Side vse-

mireju, docim na North Side še

pričinjajo delo. Pričakuje se pa,

da se bo v nekaj tednih tudi

na West Side obrnilo na bolje.

Položaj dela v So. Chicago, Ill. je še precej dober, ker imajo tovarne veliko naroci in so velike livarne šele pred kratkim vzele na delo nekaj tisoč ljudij.

V Jolietu je sedaj položaj ne-

koliko bolji kot je bil v po-te-tnji.

Večinoma delajo vsi, ne si-

cer s polno paro, pač pa po 5

dni v tednu.

Premogovi reči po Illinoisu,

Indiana, Iowa, Missouri in Kan-

sas delajo slabo, nekateri sam-

o po 2 do 4 dni v tednu. Ra-

di štrajkov v unijskih okrajih,

so kompanije začele sedaj

naročati premog iz West Wir-

ginie in Pensylvanije, kjer

dobjijo poceni preinog in se ne

bojijo štrajkov, ker tam so ska-bi! Če bi se le delavski narod

toliko zavedal, da bi pristopil v

unije, ker dohijo bolje plače in

in manj trpljenja.

Iz Avstrije.

Dunaj, 6. sept. Komaj je bil strajk železniških nakladavcev in brzozavnih uradnikov v Avstriji končan, kar je povzročilo vladu veliko teškoč, že grozi drugi, še silnejši štrajk, ki bo oviral promet. Železničarji zahtevajo večje plače in v slučaju,

da se drevro in opazoval par,

ki je sedel v avtomobilu. Na-

enkrat skoči mož iz avtomobi-

la, gre nekaj korakov naprej

in se vrne s puško, s katero

udari žensko po glavi. Žena

pade na tla, toda je bila še živa.

Moški pa reče: "Prokleti,

kaj že živiš! Nakar nameri s

puško v glavo in jo ustrelji.

Jaz skočim bližje, toda on mi

zagrozi, da me ustrelji. Nadalje

je povedal, da se imenuje Henry Clay Beatty, in če bom jaz

pričkal proti njemu, da me bo

dejel imeli za lažnika! Potem

pa je dobil od Beatty veliko

svota denarja, nakar je pobeg-

nil.

Tako se glasi pismo. Država

bo sedaj začela z novo tožbo

proti Beatty ce dobi to pri-

čo v roko.

Nova priča.

V sodniški obravnavi proti H. Beattyu se je ogasila no-va priča, je videla umor.

NOVA OBRAVNJAVA.

Richmond, Va., 6 sept. Ob-ravnavi proti milijonarju Bea-tytu, ki je obdolzen, da je ustrelil svojo ženo, da bi živel z drugo žensko, je dobita sedaj ves drug položaj. Henry Beatty je ves čas trdil, da on ni ustrelil svoje žene pač pa ga je na cesti napadel močan človek ki mu je zaprl pot, na-kar je pomiril s puško nanj in ustrelil mesto njega — ženo.

Temu se ni dosti vrejlo, ker

so nastopile priče, ki so vidile

Henry Beatty, da je kupil puško dan pred umorom, itd.

Vendar se je Beatty ves čas dobro zagovarjal, in splošno pričakovanje v sredu jih, da bo

očitovanje v sredo jih, da bo

CLEVELANDSKA AMERIKA

— Izjava v tiski in petek. —

Naročnina:
ZA AMERIKO: \$2.00
ZA EVROPO: \$3.00
Za Cleveland po pošti: \$2.50
Posamezne številke po 3 centi.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne sprejemajo.

Vsi pisma, dopisi in denari naj se pošljajo na:

"Clevelandka Amerika"
6119 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

"Clevelandka Amerika"
Issued Tuesdays and Fridays

— Published by —
The America Publ. Co.
6119 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Read by 15,000 Slovenians
(Kraijers) in the City of Cleveland and elsewhere.

Advertising rates on request.
Tel. Cuy. Princeton 189

"Entered as second - class matter January 5 1909, at the post office at Cleveland, Ohio under the Act of Mar. 3. 1879."

No. 72 Fri. Sep 8'11 Vol IV

Dopisi.

Poročilo o grozni nesreči v gledališču.

Canonsburg, Pa. 2. sept.
Kakor sem omenil v zadnjem dopisu, sem se nahajal v Meadow Lands, Pa., ko sem prišel iz Canonsburga. V Meadow Lands nisem nič posebnega viden. Deževno vreme me je zadržalo par dñij, da nisem mogel naprej, ker nisem imel "mreže". Ko sem se v nedeljo mudil v Meadow Lands, sem slišal, da se je v bližnjem Canonsburgu pripetila strašna nesreča. Toda sprva mi nihče tege vrzel, ker ljudje so navajeni v teh krajih na dneve prvega aprila, ker jih marsikad kdo potegne. Vendar je zgorelo 49 ljudi z gledališčem vred. Tako se je govorilo. Drugi dan, ko sem se peljal s karo čez Canonsburg v Pittsburgh na pot v Claridge, sem se prepričal, da je nesreča nastala vsled klica nekega tepeca. Ljudje so postali kot divji, in vse je drlo proti izhodu, ki se je kmalu zaježil. Medtem ko so drugi kljice "ogenj" ponavljali, so matere svoje otroke metale na tla v grijecu, da jih je vsled strahu izblaznila množica pohodila. Požarna brama in policija so bili seveda takoj na mestu, da "gase", toda delati so morali le red na hodniku gledališča, kjer se je gnetlo čez 200 ljudi, ki so ležali večinoma na tleh, eden spodaj, drugi na vrhu. Vsek se je boril, da prej uteče pred dozdevnim ognjem in se resi smrti. Iz poročila je razvidno, da je bilo mrtvih 26 večinoma otrok od 1 do 14 leta, odraslih pa 5 ali 6. Vsi so bili Angleži in ena zamorka. O kakem Slovencu mi ni znano. Pač pa sem slišal o imenu Anton Gledič, ki mora skorogotovo biti Slovenec ali pa Hrvat. On je bil s celo družino v gledališču samo žena je radi bolzni ostala doma. Zgubil je zeleno hčerko, dočim je kmalu potem, ko je zgubil hčerko v grijecu, katero so pohodili na drobne kose, tudi sam zgubil življenje. Tudi dva mlada zaročenci sta zgorela v gledališču. Čez dva dñja bi moral bi ti njih poroka.

Policija sedaj isče onega, ki je prvi zakljal "ogenj". Ta oseba je kriminalno odgovorna za zločin, kjer se je pobilo 26 ljudi. Dobili ga seveda nikdar ne bodo. Krivi so pa lastniki takih gledališč, kar ne skrbijo za dovolj veliko število izhodov. Nesreče v gledališčih se le tam dogajajo, kjer vlada ve-

lika zenemarjenost. V okolici niso mogli dobiti dovolj veliko stivelo krst za žrtve in so krste naročili iz Chicago, Ill. Tudi pogrebni so prišli iz raznih mest, da so opravili svoj posel. Ambulance iz vseh bližnjih mest so komaj sproti prevažale ranjence v bolnišnice. Ko sem se peljal mimo mestna, sem videl, da je bilo vse v žalost zavito: ambulance so neprstano letale semterja.

Prišel sem Pittsburgh in potem v Jeanette, kjer sem čez hrib udaril na Claridge, kjer sem mislil, da se bodejo delili čeki. Dovolj je se štražkujočih revježev v Westmorelandu, ki se ne moreje nikamor ganiti, ker nimajo prav nobenih sredstev. Družbe so sklenile, da za rove, katere imajo že zaprte, ne vzamejo nobenega štrajkarja na delo. So že odpolale v West Virginiji, da nabirajo ljudi. Štrajkarji se bodejo moralni preseliti iz svojih zavetišč in prepustiti tujcem ali pa skabom. V Claridge sem videl tudi "očeta Recharja", ki mi je mnogo naročil, da kadar katega vidim, katerega pozna, da ga "pusti" pozdraviti. Mož ima prodajalno, kjer prodaja grocerijsko blago, pop, cigare, itd. Nekateri bi radi reklamovali delni in menjajo, pa jim povem, naj raje oglas denejo v list.

Naj bo že ta ali oni, vsak mora gledati, kako se bo preživel. Sila je vsakemu za petami. Toda kaj bo čez zimo z onimi 5000 družinami, če ne dobijo nikjer dela in nimajo sredstev, da bi se pomagali na prej. Zdi se mi, da kompanije sicer nimajo ničesar proti njim, samo muhe posameznih bosov so krive, da nekateri ne dobijo dela. Vidim stare može, ki so si po dolgih letih postavili lastni dom, sedaj pa morejo pustiti vse, ali pa so celo svoje hiže zagnali in iskali zavetja na tujem. In to se godi na starost, ko so že vsi zmučeni od dela. Zakrivili pa niso družega kot to, da so šli pogumno na štrajk, kjer se je šlo za delavske pravice. Da, skabska zaleda med delavci, ti so huji od kapitalističnega biča.

Obnmil sem se zopet proti Canonsburgu in premišljujem, v katero stran bi jo pihnil. Novega v Canonsburgu ni nič; vse je žalostno, kar znači, da prebivalstvo ne more pozbaviti grozne nesreče. Bil sem v Syganu, Morganu, pa nisem videl nič posebnega.

Kje se usetavim sporocim prihodnjem. Pozdrav vsem čitaljem Amerike! J. Batic

Joliet, Ill. 5. sept.

Bolj se bližamo XI. konvenciji K. S. R. Jednote, bolj postaja vse razburjeno. Zadnje novelje gl. predsednika nam je prineslo naznanilo, da se bo konvencija vršila v Jolietu. Nam članom je pač vseeno, ali v So. Chicago. Navedeni kje bo konvencija ali v Jolietu štirje vzroki, ki jih navaja Nemanič so ravno tako prazni, kot je bil oni meseca avgusta, ko se je Nemanič izrazil, da konvencija ne more biti, ker so šli pregledovalci nekam v Toronto. Pravi vzrok je pa bil teda ta, da pravila ne dajo Nemaniču dovoljenja premeniti časa zborovanja, pač pa samo oddložiti. Če so navedeni vzroki Nemaniču zadostno bodo sprevidili gospodje delegatje na konvenciji. Mi v Jolietu pa vemo, da so bili glavni vzroki, da je Nemanič sklical konvencijo v Jolietu, slediči: Prvi je jednotna hiša, katero hoče Nemanič po sili obesiti. Jednotni hrbet. Torej cenjeni gg. delegatje, predno jo sprejetje za last naše Jednote, oglejte si to hišo dobro znotraj in zunaj. Videli boste, da je spredaj zidana iz lepega kamna, stranske cene in zadaj pa so iz najcenejše opeke. Ne pozabite tudi, da je v tej hiši tudi že gorelo, in so bile v nevarnosti vse Jedote stvari, dasi je Nemanič med svet kritkal, da je hiša varna protiognju. Spoduje prostore ne moreju skoraj nikdar rabiti, ker kadar dežuje, pride voda noter, da je vse mokro in vlažno. Prostor okrog hiše je pa tak, da se gosi, ki gredo ena za drugo, ne vem, če bi prišle neoviranu naprej. Dovana je premajhna za prireditve, in radi tega tudi doliodi, ki terete so nam obetali.

Drugi vzrok je, da vam hoče Nemanič pokazati ono "veliko" stavbo na No. Chicago St., ki je: kakor se govorji, izrastla s pomočjo Jednotne blagajne tega rayno ne trdim, gotovo je pa da je Nemaničev posojilo v zvezi s šnopsom in žganjem, katerega Nemanič prodaja.

Tretji vzrok je pa ta: Nemanič bi neskončno rad še ostal vrhovni cesar Jednote, zato je se v Jolietu čuti veliko bolj varnega kot v So. Chicago. Nemanič misli, da bo delegat skupaj držal, da ga bodo zopet volili, v čemur se pa temeljito moti. Mi Jolietčani še nismo pozabili, kako ste pred devetim zborovanjem v Watkeganu sklicali naše delegate in ste rekli tako-le: Bratje, zadosti nas je, če bodo vse edini, spravimo lahko ves odviro v Joliet, potem smo pa mi gospodarji, in bodo vse delali, kakor bodo rekli, drugi pa nam bodo pokorni. V Watkeganu se vam seveda še ni posrečilo, pač pa v Pittsburghu; ne bom opisal na kak način, ker je vsem znanc, gotovo pa je, da je vsak tedajni delegat takrat zadnjikrat za vas glasoval.

Nemanič prav rad besediči, da se ravna strogo po pravilih Jednote. Tudi takrat se je ravna strogo po pravilih, ko je sprejeti jetično sorodne člane v Jednote. Kaj pravijo pravila na strani 24? In kdo je pokopal jetične ljudi? Sam Nemanič. Za to so pravila narejena, da lahko Nemanič z njim goljufa, a napram članom Jednote jih pa spolujo. Po pravilih bi moral biti dr. Ivec, vodeni zdravnik, in Nemanič oba izključena iz Jednote, ker sta vedeni v društvu, in smo se ga usmilili. Ponesrečil se je v jami v Rice Landing, Pa. 17. februar, ko mu je levo nogo zlomilo. V bolnišnici v Monogahela je bil 13 tednov, ker pa je imel predolge prste, je moraliti ven. Prišel je na prejšnjostanovanje, kjer je pa ponoči pometal vse obleke skozi okno na tla in pobegnil, ko je postal dolžan \$36.00 na hrani. K nam je prišel 5. julija, in ker je dobro izčesen krojač, je ogledoval obleke in žepe, če so v dobrem stanju. Ko smo drugi delali, je pa ta John Črnivec jemal iz naših oblek obresti od denarja 5. avgusta, se je pri društvu naznani zdravega, in dasi je dobil od društva večinoma vso podporo, se ni zmenil, da bi plačal kak dolg. Dosedaj je še povsod dolžan ostal. Fr. Glinšček je dolžan \$39.00. Al. Napolitnik \$30.00 in na Rice Landing \$36.00, v Boston, Pa. \$34.7. avg. je gospodinji povedal, da gre dela iskat. Šel je brez skupne, da ni obudil nikake sumnje. Pustil je vse, kar je imel toda njega ni bilo več nazaj. Ko pride domov, smo takoj opazili tatvino. Odnesel je iz naše hiše \$107.00 in misli je odnesti še \$200 več; dobro je vedel, da ima John Lamut to v krovčku spravljen; potrl je sičer ključavnico, denarja pa ni dobil.

Teliko naznanje rojakom. Če ga že kdo ima v hiši, ga lahko pozna, ker je na eni nogi malo šepav, star 28 let, v zgornji čeluti nima zob, in pri nas je bil na "mašino" ostržen, predno je odšel. Vsak kdor mi naznani njegov naslov, mi bo jaka ustregel. In ta poštenjak je še trdil tukaj, da se mi ne upamo kaj tacega od njega pisati. Rečem mu, da nas je sram, ker smo iz iste fare doma kot on, in da imamo takega tata med seboj. Vprašamo ga, če ga je njegova mati Katoliška učila kramati ne ali ne. Povemo mu le, naj pride samo nazaj, pa bo že vedel, kdaj je prvih in zadnjih kralj. Naj pride vendar po obleko in da vsakemu, kar ima. Podpisane bi pa veselilo, da bi se kmalu oglasil, in če je Črnivec morda pozabil poštno številko, zato prihodčujem tukaj moj polni našlov.

John Nastran, Box 83
Marianna, Pa. Washingt. Co.

So. Lorain, O.

Kadar nimam posebnega opravila in kadar imam čast biti gost dolzega časa, teda rad primem za pero in pišem. Pa naj poročam hitro nekaj novic iz naše naselbine.

V zakonski stan sta stopila g. Lud. Petkovšek, doma od Planine in gospodična Terezija Avsec, doma iz Loža Novoporočencem želimo obilo sreče in blagoslova. Živel!

Več tukajšnjih rojakov se misli preseliti v Kansas. Popolni so zemljo in misljijo obdelovati rodovitno polje. Tudi jaz se mislim tja premestiti z mojo modrostjo. Studirati hocem, kako se štori pulijo iz zemlje, ki tako oblastno notri sede in gledajo na novodošle.

V zadnjem dopisu sem stavljal neko zastavico, kako sem prisrel v žabjo mlako, nisem pa zapisal, kako sem prišel ven. Ogroma na večina je sicer uganila, samo nekaj jih je, ki misljijo, da še sedaj notri sedim. Kaj še! Sicer so me gostoljubne žabice povabile, naj se večkrat pri njih oglasi. Ker se pa dobi boljša družba sem seveda to opustil. Nagrado, katero sem razpisal za rešitev uganjke, so rešili prijazno meni polkiloni, in ker sem kunšten fant, se mne tudi lepo zahvalil.

Uoda me je tudi pripeljala na pot srečne ljubezni. Šel sem po poti, in videl sem jo, lice so bila rdeča, krilo belo in pričakoval sem pravega trenutka z grozo. Sreben glas se zasliši: Dolgo si me pustil ča-

kati, pa sem ji zapri govorico s poljubi. Sapica je pihljala; zvezde so migljale, mesec je pa račovedno pogledoval iz pretrganih oblakov na dvojni srečni sreči.

Narava je mirno počivala, poljubi so bili gorki, in naenkrat pa zaslišim: "Wake up! It is time for work." To je bil skrbne gospodinje glas. Poln vzdihov sem se dvignil in postal na delo, ves prevaran in potrtega sreča.

Prihodnjšči še kaj.

Frank Pavlich.

Mariana, Pa.

Cenjeno uredništvo!

Prihodnjšči sledič svarilo rojakom. Treba je opomniti Slovence, da pa pazljivi, kadar koga sprejemajo na hrano in stanovanje.

Kralj Clinton, Ill. Cenjeni! Marsikdo bo mislil, da me ni več med živimi. Kaj je vzrok, da se nisem oglašil toliko časa, bo se kmalu zvedel. Zadnji dopis, ki sem ga pisal, je bil iz Clinton Ind. danes pa pišem iz Clinton, Ill. Že takrat sem hotel pisati kaj več, pa sem odložil do danes. Z delom gre povsod bolj počasi. Kaj je temu vzrok nič ne ve. Nekateri pravijo, da tovarne "ordra" nimajo Drugi pravijo, da preveri trusti delajo po Ameriki. Tretji pa pravijo, da sedaj ni dobro, ker se bližajo volitve. Da v Ameriki se najde lahko veliko vzrokov. Kajti delavec je v Ameriki danes še toliko tlačen, da pride kmalu do istega kot pred 60. leti v Astriji, ko so delali za tlako.

Obiska! sem veliko slovenskih naselbin, odkar potujem po Ameriki. Marsikaj zanimive sem že slišal in videl. Najprav pa hočem omemiti, kaj sem viden in slišal v Chicago, Ill. in v Gary, Ind.

Mesto Gary je komaj kakih pet let staro mesto, toda zelo lepo in moderno. V Gary ni še veliko Slovencev, pa prav napredujejo skupaj s Hrvati. Zajek pa tudi ne bi delali skupaj, saj smo vsi Sloveni! Še dobro se spominjam dobrih modrih besed, ki jih je napisal ilirski pesnik Stanko Vraz: Slovenec sem a kdo je bolji Hrvat nego jaz? Hrvat sem, toda kdo je boljši Slovenec nego jaz?

To so modre besede, in potrebujem, da se moralni ravnati povsod. Da sem pa prišel do teh besed, je vzrok, ker sem videl, kako v Gary lepo napredujejo "Sokoli".

PROGRAM:
Predsednik pozdravi udeležence in nastopajoči tudi drugi govorniki. Na vrtu igra koncertna godba.

Vsak, kdor misli na skupni odhod, naj vzame rudečko karlo od Shore Line do stop 106. Torej ne pozabite v nedeljo, 10. septembra da gremo vsi na petletnico Slovenske Narodne Čitalnice.

Pričakujem veliko udeležbe vabi uljudno

ODBOR

Severovo Gothardsko Olje ~

Takojščini nadvečer tega mazila pomenja dobrodošlo oljivo bolesniku. Priporočljivo tudi za revmatizem, nevralgijo, ledveno bol, odrege, bol v hrbtni, žive rane, okorelost, krče, otekline, in vse površne bolesti.

Čitatejte kaj misljijo drugi o njem:

"Severovo Gothardovo Olje se je izkazalo kot velika oljalska v mojem slučaju in je pomagalo tudi mnogim mojim tovarišem v naši delavnični službi organista, G. Boljka je bil pred 5. meseci tukaj uslužben v grocerijski prodajalni skozi osem mesecov. V tem času se je slovenskemu občinstvu tako priljubil. Kot izkušen delavec na glasbenem polju, je tukaj deloval v blagor župnije. Kakor se poroča, bo Mr. Boljka vzel iz stare domovine svojo obitelj sem. Mi pa želimo Ivanu dober uspeh in mnoga leta.

1. septembra je dospel Rt. Rev. Jos. F. Buch sem iz Dulutha, Minn. kjer so bili na duhovnih vajah. Z istim vladkom je dospel iz Mohawk, Mich.

Kadar opazite

kake znake

žolčnice,

lenih jeter,

zaapeke,

težke prebave,

pešanja moči.

pomnite, da učinkuje in povrača zdravje

Severov Živiljenški balzam

75c steklenica.

Kdor se pritožuje,

da ga nadleguje

kašelj,

hripavost,

naduha,

oslovski kašelj

težek dih,

bolno grlo.

dajte mu uživati

Severov Balzam za pljuča

Cena 25c in 50c

Severova zdravila dobite lahko v svoji najbližji lekarni. Povijejeti mu razločno, da želite samo Severovih in ne vzemite nobenih drugih. Naša zdravila imajo navode tiskane v vaši materinščini. Zdravniški svet zastonj.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

LES MISERABLES.

Roman.

(Francosko spisal Victor Hugo;
za Clevelandsko Ameriko prestavil L. J. P.)

IV. DEJ. — GAVROCHE.

Ko Gavroche premisljuje, se izvrsti napad, hitri napad, kakor napade pajek muho. Montparnas skoči na starega gospoda, se mu ovije okoli vrata in Gavroche ni imel niti časa zakričati. Trenutek pozneje pa je bil eden izmed obeh na tleh, stokajoč v zvirajoč se. Toda ni bilo takoj kakor je Gavroche mislil. Mož na tleh spodaj je bil Montparnas, in na vrhu pa starec. Stari mož je sprejet še hitrej odbil, da je napadalec podrl na tla.

Nekaj trenutkov divja boj na tleh; kmalu pa vse utihne, ker Montparnas ne more več gibati. Stari mož pa se dvigne, dosegajti ni zinil niti besedice: konečno ga pa sliši Gavroche, kako reče onemu na tleh: "Ustan!"

Montparnas vstane, toda stane ga še vedno drži. Montparnas je imel obraz, kakor ga more imeti volk, katerega je premagalova. Potem se pa začne pogovor: starec vprašuje, mlačenje odgovarja:

"Koliko si star?"

"Devetnajst let."

"Ker si tako močan in mlad, zakaj pa ne delaš?"

"Ker nečem."

"Kaj je tvoj poklic?"

"Lenuh."

"Govori resno! Ali lahko kaj naredim za tebe? Kaj hoče postati?"

"Ropar."

Potem pa nastane molk, in stari mož se globoko zamisli. Tapasem se skuša mladi bandit, ki je bil močan in silen iztrgati žilavim rokom starca, kar se mu pa ne posreči. Stari mož ga pa drži kot se ne bi zmenil za ta mlačeniški napor. Konečno pa dvigne starec svoj glas, v tej noči, na samotnem prostoru in začne govoriti. Nobena besedica ni ušla Gavrochu, skritem za grmovjem.

"Decko moj, ti stopaš v življenje, v prihodnosti. Ah, ti imenuješ sebe lenuh, toda pravi se za delo. Ali si kdaj videl stroj, kateremu se pravi tlačilni stroj? Čuvati se moraš tega stroja, ker je grona in pošastna stvar to, in ce te zagrabi za konec tvojega rokava, tedaj te spravi popolnoma pod sebe. Tastroj je brezdelica. Ne haj, ker je še čas, ohrani samega sebe, ker sicer je po tebi, in predno mine kaj časa boš že malo staro šaro. Če si enkrat ujet, ne upaj ničesar več. Prisili ti bodejo, da hoči utrujen, lenuh, in ne bodejo ti dali počitka. Delo je postava, in kdor-koli delo zanemari bo kaznovan. Ti nečeš biti delavec, torej boš suženj; ti nečeš biti prijatelj dela, torej si njegov sovražnik. In raditev te sovraži ves svet. Ko bodejo drugi prepevali, hodeš ti rjovel. Videl boš druge može, ki bodejo delali, in zdelo se ti bo, da počiščavo. Delaver, kovač, mornar, mizar se ti bodejo prikazali v luči, kakor blaženi stanovalci paradiža. Toda ti lenuh, boš moral dvigati teška bremena, boš moral vleči in potiti se. Dvigni se, lenuh, ker sedaj si v službi pekla, ki je največji zagovornik lenobe. Torej ti ne želiš dela? Dobro, čutil boš knalu, kako bo vsaka kost v tebi pokala. Kar bo drugim pero, bo tebi teška skala. Pošasti bodo prepevale okoli tebe, in črni dim lenobe te bo zavijal, da boš kmalu slep. Dihal boš kot bi imel teško skalo v pljučah. Vsak mož, ki hoče ven, stopi pri vratih na ulico. Ti pa moraš podreti zid, da prideš na svoje mesto. Kaj delajo pošteni možje, da pridejo na ulico? Grebo po stopnjicah navzdol. Toda ti boš zvezal skupaj tvoje rjuhe, potem pa se spusti na telo rjuhan na ulico v pre-

pad, ponoči v nevihti, v dežu, v orkanu, in rjuhe bodejo prekratke: preostalo ti ne bo družega kakor da padeš — padeš v brezno, ali pa bož plezal po kakem dimniku v nevarnosti, da se oprečes. Mogoče boš lazil po podzemeljskih kanalih. In konečno se boš znajdel v ječi. Drži se mojega nasveta, in nikar ne nadaljuj tega življenga. Ni težko biti pošten. No, in kaj si hotel od mene? Moj dešnjaj je bil Montparnas, in na vrhu pa starec. Stari mož je sprejet še hitrej odbil, da je napadalec podrl na tla.

Nekaj trenutkov divja boj na tleh; kmalu pa vse utihne, ker Montparnas ne more več gibati. Stari mož pa se dvigne, dosegajti ni zinil niti besedice: konečno ga pa sliši Gavroche, kako reče onemu na tleh: "Ustan!"

Montparnas vstane, toda stane ga še vedno drži. Montparnas je imel obraz, kakor ga more imeti volk, katerega je premagalova. Potem se pa začne pogovor: starec vprašuje, mlačenje odgovarja:

"Koliko si star?"

"Devetnajst let."

"Ker si tako močan in mlad, zakaj pa ne delaš?"

"Ker nečem."

"Kaj je tvoj poklic?"

"Lenuh."

"Govori resno! Ali lahko kaj naredim za tebe? Kaj hoče postati?"

"Ropar."

Potem pa nastane molk, in stari mož se globoko zamisli. Tapasem se skuša mladi bandit, ki je bil močan in silen iztrgati žilavim rokom starca, kar se mu pa ne posreči. Stari mož ga pa drži kot se ne bi zmenil za ta mlačeniški napor. Konečno pa dvigne starec svoj glas, v tej noči, na samotnem prostoru in začne govoriti. Nobena besedica ni ušla Gavrochu, skritem za grmovjem.

"Decko moj, ti stopaš v življenje, v prihodnosti. Ah, ti imenuješ sebe lenuh, toda pravi se za delo. Ali si kdaj videl stroj, kateremu se pravi tlačilni stroj? Čuvati se moraš tega stroja, ker je grona in pošastna stvar to, in ce te zagrabi za konec tvojega rokava, tedaj te spravi popolnoma pod sebe. Tastroj je brezdelica. Ne haj, ker je še čas, ohrani samega sebe, ker sicer je po tebi, in predno mine kaj časa boš že malo staro šaro. Če si enkrat ujet, ne upaj ničesar več. Prisili ti bodejo, da hoči utrujen, lenuh, in ne bodejo ti dali počitka. Delo je postava, in kdor-koli delo zanemari bo kaznovan. Ti nečeš biti delavec, torej boš suženj; ti nečeš biti prijatelj dela, torej si njegov sovražnik. In raditev te sovraži ves svet. Ko bodejo drugi prepevali, hodeš ti rjovel. Videl boš druge može, ki bodejo delali, in zdelo se ti bo, da počiščavo. Delaver, kovač, mornar, mizar se ti bodejo prikazali v luči, kakor blaženi stanovalci paradiža. Toda ti lenuh, boš moral dvigati teška bremena, boš moral vleči in potiti se. Dvigni se, lenuh, ker sedaj si v službi pekla, ki je največji zagovornik lenobe. Torej ti ne želiš dela? Dobro, čutil boš knalu, kako bo vsaka kost v tebi pokala. Kar bo drugim pero, bo tebi teška skala. Pošasti bodo prepevale okoli tebe, in črni dim lenobe te bo zavijal, da boš kmalu slep. Dihal boš kot bi imel teško skalo v pljučah. Vsak mož, ki hoče ven, stopi pri vratih na ulico. Ti pa moraš podreti zid, da prideš na svoje mesto. Kaj delajo pošteni možje, da pridejo na ulico? Grebo po stopnjicah navzdol. Toda ti boš zvezal skupaj tvoje rjuhe, potem pa se spusti na telo rjuhan na ulico v pre-

pad, ponoči v nevihti, v dežu, v orkanu, in rjuhe bodejo prekratke: preostalo ti ne bo družega kakor da padeš — padeš v brezno, ali pa bož plezal po kakem dimniku v nevarnosti, da se oprečes. Mogoče boš lazil po podzemeljskih kanalih. In konečno se boš znajdel v ječi. Drži se mojega nasveta, in nikar ne nadaljuj tega življenga. Ni težko biti pošten. No, in kaj si hotel od mene? Moj dešnjaj je bil Montparnas, in na vrhu pa starec. Stari mož je sprejet še hitrej odbil, da je napadalec podrl na tla.

Nekaj trenutkov divja boj na tleh; kmalu pa vse utihne, ker Montparnas ne more več gibati. Stari mož pa se dvigne, dosegajti ni zinil niti besedice: konečno ga pa sliši Gavroche, kako reče onemu na tleh: "Ustan!"

Montparnas vstane, toda stane ga še vedno drži. Montparnas je imel obraz, kakor ga more imeti volk, katerega je premagalova. Potem se pa začne pogovor: starec vprašuje, mlačenje odgovarja:

"Koliko si star?"

"Devetnajst let."

"Ker si tako močan in mlad, zakaj pa ne delaš?"

"Ker nečem."

"Kaj je tvoj poklic?"

"Lenuh."

"Govori resno! Ali lahko kaj naredim za tebe? Kaj hoče postati?"

"Ropar."

Potem pa nastane molk, in stari mož se globoko zamisli. Tapasem se skuša mladi bandit, ki je bil močan in silen iztrgati žilavim rokom starca, kar se mu pa ne posreči. Stari mož ga pa drži kot se ne bi zmenil za ta mlačeniški napor. Konečno pa dvigne starec svoj glas, v tej noči, na samotnem prostoru in začne govoriti. Nobena besedica ni ušla Gavrochu, skritem za grmovjem.

"Decko moj, ti stopaš v življenje, v prihodnosti. Ah, ti imenuješ sebe lenuh, toda pravi se za delo. Ali si kdaj videl stroj, kateremu se pravi tlačilni stroj? Čuvati se moraš tega stroja, ker je grona in pošastna stvar to, in ce te zagrabi za konec tvojega rokava, tedaj te spravi popolnoma pod sebe. Tastroj je brezdelica. Ne haj, ker je še čas, ohrani samega sebe, ker sicer je po tebi, in predno mine kaj časa boš že malo staro šaro. Če si enkrat ujet, ne upaj ničesar več. Prisili ti bodejo, da hoči utrujen, lenuh, in ne bodejo ti dali počitka. Delo je postava, in kdor-koli delo zanemari bo kaznovan. Ti nečeš biti delavec, torej boš suženj; ti nečeš biti prijatelj dela, torej si njegov sovražnik. In raditev te sovraži ves svet. Ko bodejo drugi prepevali, hodeš ti rjovel. Videl boš druge može, ki bodejo delali, in zdelo se ti bo, da počiščavo. Delaver, kovač, mornar, mizar se ti bodejo prikazali v luči, kakor blaženi stanovalci paradiža. Toda ti lenuh, boš moral dvigati teška bremena, boš moral vleči in potiti se. Dvigni se, lenuh, ker sedaj si v službi pekla, ki je največji zagovornik lenobe. Torej ti ne želiš dela? Dobro, čutil boš knalu, kako bo vsaka kost v tebi pokala. Kar bo drugim pero, bo tebi teška skala. Pošasti bodo prepevale okoli tebe, in črni dim lenobe te bo zavijal, da boš kmalu slep. Dihal boš kot bi imel teško skalo v pljučah. Vsak mož, ki hoče ven, stopi pri vratih na ulico. Ti pa moraš podreti zid, da prideš na svoje mesto. Kaj delajo pošteni možje, da pridejo na ulico? Grebo po stopnjicah navzdol. Toda ti boš zvezal skupaj tvoje rjuhe, potem pa se spusti na telo rjuhan na ulico v pre-

pad, ponoči v nevihti, v dežu, v orkanu, in rjuhe bodejo prekratke: preostalo ti ne bo družega kakor da padeš — padeš v brezno, ali pa bož plezal po kakem dimniku v nevarnosti, da se oprečes. Mogoče boš lazil po podzemeljskih kanalih. In konečno se boš znajdel v ječi. Drži se mojega nasveta, in nikar ne nadaljuj tega življenga. Ni težko biti pošten. No, in kaj si hotel od mene? Moj dešnjaj je bil Montparnas, in na vrhu pa starec. Stari mož je sprejet še hitrej odbil, da je napadalec podrl na tla.

Nekaj trenutkov divja boj na tleh; kmalu pa vse utihne, ker Montparnas ne more več gibati. Stari mož pa se dvigne, dosegajti ni zinil niti besedice: konečno ga pa sliši Gavroche, kako reče onemu na tleh: "Ustan!"

Montparnas vstane, toda stane ga še vedno drži. Montparnas je imel obraz, kakor ga more imeti volk, katerega je premagalova. Potem se pa začne pogovor: starec vprašuje, mlačenje odgovarja:

"Koliko si star?"

"Devetnajst let."

"Ker si tako močan in mlad, zakaj pa ne delaš?"

"Ker nečem."

"Kaj je tvoj poklic?"

"Lenuh."

"Govori resno! Ali lahko kaj naredim za tebe? Kaj hoče postati?"

"Ropar."

Potem pa nastane molk, in stari mož se globoko zamisli. Tapasem se skuša mladi bandit, ki je bil močan in silen iztrgati žilavim rokom starca, kar se mu pa ne posreči. Stari mož ga pa drži kot se ne bi zmenil za ta mlačeniški napor. Konečno pa dvigne starec svoj glas, v tej noči, na samotnem prostoru in začne govoriti. Nobena besedica ni ušla Gavrochu, skritem za grmovjem.

"Decko moj, ti stopaš v življenje, v prihodnosti. Ah, ti imenuješ sebe lenuh, toda pravi se za delo. Ali si kdaj videl stroj, kateremu se pravi tlačilni stroj? Čuvati se moraš tega stroja, ker je grona in pošastna stvar to, in ce te zagrabi za konec tvojega rokava, tedaj te spravi popolnoma pod sebe. Tastroj je brezdelica. Ne haj, ker je še čas, ohrani samega sebe, ker sicer je po tebi, in predno mine kaj časa boš že malo staro šaro. Če si enkrat ujet, ne upaj ničesar več. Prisili ti bodejo, da hoči utrujen, lenuh, in ne bodejo ti dali počitka. Delo je postava, in kdor-koli delo zanemari bo kaznovan. Ti nečeš biti delavec, torej boš suženj; ti nečeš biti prijatelj dela, torej si njegov sovražnik. In raditev te sovraži ves svet. Ko bodejo drugi prepevali, hodeš ti rjovel. Videl boš druge može, ki bodejo delali, in zdelo se ti bo, da počiščavo. Delaver, kovač, mornar, mizar se ti bodejo prikazali v luči, kakor blaženi stanovalci paradiža. Toda ti lenuh, boš moral dvigati teška bremena, boš moral vleči in potiti se. Dvigni se, lenuh, ker sedaj si v službi pekla, ki je največji zagovornik lenobe. Torej ti ne želiš dela? Dobro, čutil boš knalu, kako bo vsaka kost v tebi pokala. Kar bo drugim pero, bo tebi teška skala. Pošasti bodo prepevale okoli tebe, in črni dim lenobe te bo zavijal, da boš kmalu slep. Dihal boš kot bi imel teško skalo v pljučah. Vsak mož, ki hoče ven, stopi pri vratih na ulico. Ti pa moraš podreti zid, da prideš na svoje mesto. Kaj delajo pošteni možje, da pridejo na ulico? Grebo po stopnjicah navzdol. Toda ti boš zvezal skupaj tvoje rjuhe, potem pa se spusti na telo rjuhan na ulico v pre-

pad, ponoči v nevihti, v dežu, v orkanu, in rjuhe bodejo prekratke: preostalo ti ne bo družega kakor da padeš — padeš v brezno, ali pa bož plezal po kakem dimniku v nevarnosti, da se oprečes. Mogoče boš lazil po podzemeljskih kanalih. In konečno se boš znajdel v ječi. Drži se mojega nasveta, in nikar ne nadaljuj tega življenga. Ni težko biti pošten. No, in kaj si hotel od mene? Moj dešnjaj je bil Montparnas, in na vrhu pa starec. Stari mož je sprejet še hitrej odbil, da je napadalec podrl na tla.

Nekaj trenutkov divja boj na tleh; kmalu pa vse utihne, ker Montparnas ne more več gibati. Stari mož pa se dvigne, dosegajti ni zinil niti besedice: konečno ga pa sliši Gavroche, kako reče onemu na tleh: "Ustan!"

Montparnas vstane, toda stane ga še vedno drži. Montparnas je imel obraz, kakor ga more imeti volk, katerega je premagalova. Potem se pa začne pogovor: starec vprašuje, mlačenje odgovarja:

"Koliko si star?"

"Devetnajst let."

"Ker si tako močan in mlad, zakaj pa ne delaš?"

"Ker nečem."

"Kaj je tvoj poklic?"

"Lenuh."

"Govori resno! Ali lahko kaj naredim za tebe? Kaj hoče postati?"

"Ropar."

Potem pa nastane molk, in stari mož se globoko zamisli. Tapasem se skuša mladi bandit, ki je bil močan in silen iztrgati žilavim rokom starca, kar se mu pa ne posreči. Stari mož ga pa drži kot se ne bi zmenil za ta mlačeniški napor. Konečno pa dvigne starec svoj glas, v tej noči, na samotnem prostoru in začne govoriti. Nobena besed